

תת"ע 9607/01/16 - סמדר ביטון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9607-01-16 מדינת ישראל נ' ביטון סמדר
תיק חיצוני: 90503925449

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופט אלכס אחרר
מבקשת	סמדר ביטון
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין, שניתן בהעדר התייצבות המקשת.

המסגרת הנורמטיבית בענייננו, מתוחמת בסעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי, אשר מאפשר לדון נאשם בהיעדר התייצבות מטעמו וקובע חזקה כי אם הנאשם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר.

240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א) 2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

(הוראת
שעה)
תש"ס-2000
(תיקון מס'
46)
תשס"ו-2005

(א) 3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם) וזאת בהתאם לסעיפים 130(ח) ו-130(ט) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, (להלן - "החוק"), הדנים בבקשת ביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות, המתווים את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין.

סעיף 130(ח) לחוק קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע לעניין זה כדלהלן:

**"בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל
"כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על
המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים
המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".**

כמו כן, נקבע כי משלא מתייצב הנאשם לדיון אליו זומן כדין וכשאינו בידו שום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, אין הוא יכול להלין אלא על עצמו, (ראו רע"פ 2586/10 אלי אסולין נ' מדינת ישראל פס"ד מיום 21.4.2010, פורסם במאגרים המשפטיים; רע"פ 8445/07 אברהם קדוש נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים; רע"פ 8333/09 פיראס חביבי נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים).

זאת ועוד, כב' השופט המנוח אדמונד לוי ז"ל ברע"פ 5569/07 אברך בן טובים נ' מדינת ישראל התייחס לסוגייה בקובעו כי:

**"אם היו בידי המבקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מהעבירות שיוחסו לו, היתה
מוטלת עליו החובה להתייצב בבית המשפט ולטעון את טענותיו, ומטעמים
השמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה מכך הוא כי ... מותר היה לראות
בו כמי שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגם כלשהו בהרשעתו..."**

בעפ (י-ם) 9407/05 קינג אללה נ' מדינת ישראל, נדרש בית המשפט למקרים הרבים בהם אין מתייצבים נאשמים לדיונים בתיקי תעבורה וקבע:

**"בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייצבות,
במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו
האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין
לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט..."**

בענייננו, ובניגוד לטענת המבקשת, בתיק בית המשפט נמצא אישור מסירה לפיו ההזמנה לדין הומצאה לנאשמת כדין והיא אף חתמה על אישור המסירה. עיון באישור המסירה מלמד כי הזימון מתייחס לישיבת ההקראה ליום 05.04.2016

והמבקשת עצמה אף חתומה על אישור המסירה אשר נשלח למענה בהתאם לכתובת המופיעה בתצהיר אשר הוגש מטעמה וצורף לבקשה זו.

טענותיה של המבקשת המפורטות בסעיפים 10 ו- 12, אינן תואמות לנתונים החד משמעיים המופיעים בתיק בית המשפט ואך בשל כך, יש לדחות את בקשתה.

זאת ועוד, המבקשת לא פירטה את סיכויי הגנתה כמתבקש על פי הפסיקה הנהוגה וביססה את טענותיה אך ורק באשר לאי זימונה, טענה אשר כאמור נדחתה.

בהעדר התייחסות לסיכויי ההגנה ומשנדחתה טענתה של המבקשת ביחס לאי זימונה לשיבת ההקראה, אין לי אלא להורות על דחיית הבקשה.

למעלה מן הצורך, אדגיש כי הענישה אשר הוטלה על המבקשת אינה חורגת ממתחם העונש ההולם ועל כן אין גם בעובדה זו להיעתר לבקשתה.

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, מהנימוקים שמניתי לעיל ולאחר ששוכנעתי, כי לא נגרם עיוות דין למבקשת, אני מורה על דחיית הבקשה.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ו, 18 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.